

Eerste roman Jeroen Siebelink gaat over dierenactivisme

'Ik wilde meer kwijt dan feiten'

Sonja de Jong

Zijn vader Jan stuurde hem, nadat 'Pels' uitkwam, een 'heel mooie brief'. Hij schreef: „Geëngageerde romans zijn vaak vreselijk, maar die van jou niet. Omdat jij jezelf ziet als 'en gage' (Frans voor onderpand, red.). Daar was ik heel blij mee.” Want van competitie, van een zoon die zijn vader wil evenaren of voorbijstreven, nee, daar is volgens Jeroen Siebelink (1968) geen sprake van.

'Pels', een verhaal over twee activisten van het dierenbevrijdingsfront eind twintigste eeuw, is de eerste roman van Siebelink jr., zoon van de veelvuldig gelauwerde Jan Siebelink. Eerder publiceerde hij diverse boeken over voetbal(lers), slaafvrije chocolade en bekende vaders en zonen. En dat 'Pels' een roman werd, was aanvankelijk niet eens de bedoeling.

Bewust

„Ik wilde schrijven over de wereld van het dierenactivisme, over mensen die productiedieren bevrijden en proberen zoveel mogelijk mensen bewust te maken van het dierenleed dat er achter hun karbonaadje of hun bontkraag schuilgaat. Je kunt van die actievoerders denken wat je wilt, maar ze dóen tenminste iets. Ze durven risico's te lopen voor hun ideeën over een diervriendelijker wereld.”

Siebelink dook diep in de wereld van de activisten, maar wilde ook de andere kant, die van de fokkers, belichten.

„En geleidelijk moest ik mezelf de vraag stellen: en ik, hoe sta ik zelf hierin? Het werd daardoor persoonlijk en dat bracht me tot de conclusie: dit moet een roman worden, eentje waarin ik méér kwijt kan dan alleen de feiten.”

Gaskar

'Pels' vertelt het verhaal van Theun, de zoon van een nertsenfokker. Van jongs af aan helpt hij zijn vader. Bij het voederen, maar ook als de diertjes - op het moment dat hun pels op zijn mooist is - in de gaskar gestopt worden en sterven. Als hij gaat studeren en zijn jeugdvriendje Appie terugziet die

Jeroen Siebelink: „Ik ben mijn vader dankbaar hoe hij mij gevormd heeft.”

FOTO RONALD SPEIJER

inmiddels diep in de wereld van het dierenactivisme zit, besluit hij zich ook tegen het houden van productiedieren te keren. De twee gaan met name pelsdieren bevrijden in het holst van de nacht.

„Door die twee jongens op te voeren, kon ik twee kanten van het activisme laten zien: Appie handelt vooral uit wraakgevoelens richting zijn vader die vossen fokt, Theun daarentegen heeft het er juist moeilijk mee dat hij met zijn acties indirect zijn vader, een lieve, hardwerkende man, benadeelt. En misschien is zijn activisme ook wel een roep om aandacht van die vader, om erkenning om te mogen

zijn wie hij is.” Dat roept meteen de gedachte op: is dit boek wellicht ook een roep om aandacht van zijn eigen vader, de veel beroemdere schrijver.

Dankbaar

„Nee, zeker niet. Ik ben hem juist dankbaar voor hoe hij mij gevormd heeft. Ik ben op advies van mijn ouders economie gaan studeren, maar kwam na die studie tot de conclusie dat ik toch niet het bedrijfsleven in wilde, maar wilde schrijven. Juist omdat ik zag hoe gelukkig dat schrijven hém maakt. Er is geen sprake van dat ik me afzet tegen mijn vader of hem iets

verwijt. Ik heb een heel fijne jeugd gehad.”

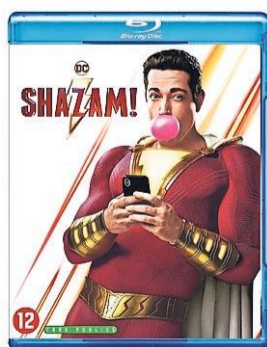
Door het schrijven van 'Pels' zag Siebelink zich geconfronteerd met de vraag hoe hij zelf tegenover dierenactivisme staat.

„Ik ben van huis uit opgevoed met liefde voor dieren, maar we aten wel vlees en ik heb ook jassen met een kraag van echt bont gehad. Ik werd vrij laat pas 'wakker'. Pas toen ik mijn vrouw leerde kennen, ben ik vegetarisch gaan eten en ik ga steeds meer de kant op van veganistisch. Dat vond mijn vader trouwens gek en misschien nog steeds wel een beetje. Het past niet in zijn denkwereld en hij is nu

eenmaal iemand die overtuigd is van zijn eigen gelijk. Ben ik zelf trouwens ook. Maar goed: hoe sta ik tegenover activisme. Voor mij gaat het dan om de vraag: waarom doen mensen het. Natuurlijk zit er meer in dan alleen dierenliefde, sommigen doen het ook om de kick. Maar ik bewonder het wel. Niet voor niets heb ik mijn hoofdpersoon Theun, met daarin de H van held, genoemd. Ik ben ervan overtuigd dat de dierenbevrijdingsacties hebben bijgedragen aan een grotere bewustwording van het dierenleed.”

Jeroen Siebelink: Pels. Uitg. Xander, €21,99

DVD-recensies

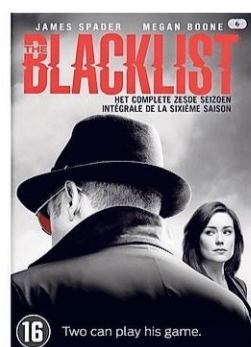
Shazam!

(Warner)
121 minuten

★★★★★

Shazam vindt het zelf heel spannend om een superheld te zijn. Is er zelfs een beetje bang voor en doet af en toe wat sukkelig. Hij laat fans tegen betaling selfies met hem maken en is stomverbaasd als hij zijn krachten ontdekt. Daarmee wijkt deze film meteen al af van andere superheldenfilms. Horrorregisseur David F. Sandberg ('Annabelle: Creation') maakte van 'Shazam!' sowieso een gekke mix van genres: comedy, kinderfilm, mythologie, horror, superheld, actie en zelfs een beetje feelgood kerstfilm. Maar het werkt. Shazam (ook wel Captain Marvel genoemd) is eigenlijk een jochie uit een pleeggezin dat door een oude tovenaars bijzondere krachten krijgt en ineens als volwassene in een soort Superman kan veranderen. En zich moet meten met een vrijwel net zo sterke schurk, die de monsters van de zeven hoofdzonden in zich heeft. Die rare mengeling van genres levert een film op die laveert tussen angstaanjagende monsters. Uiteindelijk is de optelsom luchtig en charmant. Hoe toepasselijk is het dan dat de Ramones de film afsluiten met 'I don't want to grow up'.

Fred Hoogendoorn

The Blacklist seizoen 6

(Sony) 15 uur

★★★★★

Het is vrij bijzonder dat makers van een langlopende tv-serie in het zesde seizoen de karakters een hele verandering kunnen laten ondergaan. Toch is dat wat er gebeurt in dit nieuwe seizoen van 'The Blacklist'.

In de afgelopen vijf seizoenen was Raymond Reddington, de meest gezochte man van de VS die al sinds seizoen 1 een deal heeft gesloten met de FBI en hen in ruil voor immuniteit helpt om andere misdadigers te vinden, een man die je deels bewonderde en deels verafschuwde omdat hij zoveel geheim hield voor FBI-agente Elizabeth Keen. Zij daarentegen was iemand die je alleen maar bewonderde of waar je medelijden mee had omdat je als kijker meer over haar wist dan zij zelf. Dat verandert in dit seizoen. Keen (Megan Boone) is veel over Reddington (James Spader) en haar eigen verleden te weten gekomen en neemt wraak, voor een deel onterecht. En daarom ga je als kijker opeens een beetje medelijden hebben met Reddington en begint Elizabeth Keen je tegen te staan. Halverwege dat seizoen draait dat weer 180 graden. Ongelofelijk knap gedaan allemaal.

Hanneke van den Berg